

Skövlarens död

Finntroll

I torven jag låg med mordisk brand
Under mossan bland bergets sand
Lerad och täckt griper spjutets skaft
Genomsyrad av urgudars kraft

Besmyckad och döljd med kvist och lav
Jag lyfter min kropp ur skogens grav
När bytet nalkas på åsens brant
Inget ljud när jag krypa mot stigens kant

När nattens vålnad av skogen gjorts fri
Från skuggor jag resas med ett vansinnes-skri
Skräck ny fryser fiendes röst
Då spjutet spräcka, tugga hans bröst

Skövlarna dö, en efter en
Jag hänger deras huvud på trädens gren
Där de stirra fulla av häpnad
Änger i blick vid asfåglars skepnad

På hällen jag sprider ben och tarm
De blir nu mat för skogens garm
Jorden nu sluka deras kraft, deras låga
Så att deras ätt ej hit mer våga

Makt nu viska i höstlövens sus
När lundar ånga av rodnadens ljus
Då vandra jag ner under rotens gång
Då skogen i frihet sjunga sin sång